

usługi są wykorzystywane przez osobę trzecią do naruszania praw autorskich i pokrewnych”, do nakazania podmiotowi świadczącemu usługi hostingowe, by wprowadził, w stosunku do wszystkich swoich klientów, in abstracto i w celach zapobiegawczych, na swój koszt i bez ograniczenia w czasie, system filtrowania zdecydowanej większości informacji przechowywanych na jego serwerach w celu wykrycia plików elektronicznych zawierających utwory muzyczne, filmowe lub audiowizualne, do których SABAM rości sobie prawa, i następnie zablokowania wymiany tych plików?

- (¹) Dyrektywa 2001/29/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 22 maja 2001 r. w sprawie harmonizacji niektórych aspektów praw autorskich i pokrewnych w społeczeństwie informacyjnym (Dz.U. L 167, s. 10).
- (²) Dyrektywa 2004/48/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 29 kwietnia 2004 r. w sprawie egzekwowania praw własności intelektualnej (Dz.U. L 157, s. 45).
- (³) Dyrektywa 95/46/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 24 października 1995 r. w sprawie ochrony osób fizycznych w zakresie przetwarzania danych osobowych i swobodnego przepływu tych danych (Dz.U. L 281, s. 31).
- (⁴) Dyrektywa 2000/31/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 8 czerwca 2000 r. w sprawie niektórych aspektów prawnych usług społeczeństwa informacyjnego, w szczególności handlu elektronicznego w ramach rynku wewnętrznego („dyrektywa o handlu elektronicznym”) (Dz.U. L 178, s. 1).
- (⁵) Dyrektywa 2002/58/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 12 lipca 2002 r. dotycząca przetwarzania danych osobowych i ochrony prywatności w sektorze łączności elektronicznej („dyrektywa o prywatności i łączności elektronicznej”) (Dz.U. L 201, s. 37).

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Tribunal Judicial de Póvoa de Lanhoso (Portugalia) w dniu 21 lipca 2010 r. — Maria de Jesus Barbosa Rodrigues przeciwko Companhia de Seguros Zurich SA

(Sprawa C-363/10)

(2010/C 288/31)

Język postępowania: portugalski

Sąd krajowy

Tribunal Judicial de Póvoa de Lanhoso

Strony w postępowaniu przed sądem krajowym

Strona skarżąca: Maria de Jesus Barbosa Rodrigues.

Strona pozwana: Companhia de Seguros Zurich SA.

Pytania prejudycjalne

W razie zderzenia pojazdów, jeżeli wina za spowodowanie wypadku, w wyniku którego poniósł śmierć jeden z kierowców, nie może zostać przypisana żadnemu z kierujących, czy jest sprzeczna z prawem wspólnotowym, tj. art. 3 ust. 1 pierwszej dyrektywy (dyrektywy 72/166/EWG) (¹), art. 2 ust. 1 drugiej dyrektywy (dyrektywy 84/5/EWG) (²) oraz art. 1 trzeciej dyrektywy (dyrektywy 90/232/EWG) (³) w świetle ich wykładni dokonanej przez Trybunał Sprawiedliwości, możliwość rozłożenia odpowiedzialności na zasadzie ryzyka [art. 506 ust 1 i 2 Código Civil (kodeksu cywilnego)], które to rozłożenie ma bezpośredni wpływ na wysokość odszkodowania — na rzecz rodziców ofiary (ponieważ takie rozłożenie odpowiedzialności na zasadzie ryzyka oznacza proporcjonalne obniżenie kwoty odszkodowania)?

- (¹) Dyrektywa Rady 72/166/EWG z dnia 24 kwietnia 1972 r. w sprawie zbliżenia ustawodawstw państw członkowskich odnoszących się do ubezpieczenia od odpowiedzialności cywilnej za szkody powstałe w związku z ruchem pojazdów mechanicznych i egzekwowania obowiązku ubezpieczenia od takiej odpowiedzialności (Dz.U. L 103, s. 1)
- (²) Dyrektywa Rady 84/5/EWG z dnia 30 grudnia 1983 r. w sprawie zbliżenia ustawodawstw państw członkowskich odnoszących się do ubezpieczenia w zakresie odpowiedzialności cywilnej za szkody powstałe w związku z ruchem pojazdów silnikowych (Dz.U. L 8, s. 17)
- (³) Dyrektywa Rady 90/232/EWG z dnia 14 maja 1990 r. w sprawie zbliżenia ustawodawstw państw członkowskich odnoszących się do ubezpieczenia w zakresie odpowiedzialności cywilnej za szkody powstałe w związku z ruchem pojazdów mechanicznych (Dz.U. L 129, s. 33)

Skarga wniesiona w dniu 22 lipca 2010 r. — Komisja Europejska przeciwko Republice Słowenii

(Sprawa C-365/10)

(2010/C 288/32)

Język postępowania: słoweński

Strony

Strona skarżąca: Komisja Europejska (przedstawiciele: A. Alcover San Pedro i D. Kukovec, pełnomocnicy)

Strona pozwana: Republika Słowenii

Żądania strony skarżącej

— ponieważ w trakcie kolejnych lat przekraczano dopuszczalne wartości rocznego i dziennego stężenia pyłu PM10 w otaczającym powietrzu, stwierdzenie, że Republika Słowenii naruszyła zobowiązania, które na niej ciążyą

na mocy art. 5 ust. 1 dyrektywy Rady 1999/30/WE z dnia 22 kwietnia 1999 r. odnoszącej się do wartości dopuszczalnych dla dwutlenku siarki, dwutlenku azotu i tlenków azotu oraz pyłu i ołowiu w otaczającym powietrzu ⁽¹⁾, obowiązujących od dnia 11 czerwca 2010 r. na podstawie art. 13 ust. 1 dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2008/50/WE z dnia 21 maja 2008 r. w sprawie jakości powietrza i czystego powietrza dla Europy ⁽²⁾;

— obciążenie Republiki Słowenii kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Z rocznego sprawozdania Republiki Słowenii w zakresie przestrzegania dopuszczalnych dziennych i rocznych wartości stężenia pyłu PM10 w otaczającym powietrzu wynika, że w Słowenii w latach 2005, 2006 i 2007 w strefach SI1, SI2 i SI4 oraz w aglomeracjach SIL i SIM zostały przekroczone dopuszczalne wartości dziennego i rocznego stężenia pyłu PM10 w otaczającym powietrzu. Komisja Europejska nie otrzymała żadnej informacji dotyczącej obowiązku stosowania wartości dopuszczalnych zgodnie z art. 22 ust. 2 dyrektywy 2008/50/WE.

⁽¹⁾ Dz.U L 163, s. 41.

⁽²⁾ Dz.U L 152, s. 1.

Odwołanie od wyroku Sądu (piąta izba) wydanego w dniu 12 maja 2010 r. w sprawie T-432/05 EMC Development AB przeciwko Komisji Europejskiej wniesione w dniu 22 lipca 2010 r. przez EMC Development AB

(Sprawa C-367/10 P)

(2010/C 288/33)

Język postępowania: angielski

Strony

Wnosząca odwołanie: EMC Development AB (przedstawiciel: W.N. Schelp, adwokat)

Druga strona postępowania: Komisja Europejska

Żądania wnoszącego odwołanie

Wnosząca odwołanie wnosi do Trybunału o:

- (i) stwierdzenie nieważności decyzji Komisji z dnia 28 września 2005 r.;

(ii) tytułem żądania ewentualnego względem (i) — uchylenie w całości lub w części zaskarżonego wyroku i skierowanie sprawy do ponownego rozpoznania przez Sąd w celu wydania rozstrzygnięcia z uwzględnieniem dostarczonych przez Trybunał wskazówek;

(iii) w każdym razie obciążenie Komisji kosztami poniesionymi przez wnoszącą odwołanie przed Sądem i Trybunałem.

Zarzuty i główne argumenty

Wnosząca odwołanie twierdzi, że dzieląc stanowisko Komisji dotyczące wytycznych, Sąd zmusił wnoszącą odwołanie do udowodnienia okoliczności faktycznych oraz nałożył na wnoszącą odwołanie ciężar nie do udźwignięcia. Czyniąc tak zmierzał do uzyskania dowodu skutków norm zharmonizowanych, nie rozważając obszerniejszego i bardziej zasadniczego zagadnienia ich charakteru. Wnosząca odwołanie uważa, że stanowi to naruszenie prawa oraz iż odwrócona została kolejność przeprowadzania porównania charakteru i skutków normy zharmonizowanej.

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Naczelny Sąd Administracyjny, Izba Finansowa, Wydział II (Rzeczpospolita Polska) w dniu 26 lipca 2010 r. — Pak-Holdco Sp zoo/Dyrektor Izby Skarbowej w Poznaniu

(Sprawa C-372/10)

(2010/C 288/34)

Język postępowania: polski

Sąd krajowy

Naczelny Sąd Administracyjny, Izba Finansowa, Wydział II

Strony w postępowaniu przed sądem krajowym

Strona skarżąca: Pak-Holdco Sp zoo

Strona pozwana: Dyrektor Izby Skarbowej w Poznaniu

Pytania prejudycjalne

- 1) Czy przy wykładni art. 7 ust. 1 dyrektywy 69/335/EWG ⁽¹⁾ sąd krajowy zobowiązany jest uwzględnić postanowienia dyrektyw zmieniających, w szczególności dyrektywy 73/79/EWG ⁽²⁾ i 73/80/EWG ⁽³⁾, w sytuacji, gdy dyrektywy te nie obowiązywały już w momencie akcesji Rzeczypospolitej Polskiej do Unii Europejskiej?